

Jeg skal endnu kun gøre opmærksom paa, at der er føjet en Række Bilag til Betænkningen, af hvilke de første 4 omhandler det nærværende Baneanlæg, men de 8 sidste andre Baneanlæg eller andre Spørgsmaal vedrørende private Baneanlæg. Der vil der findes forskellige Udtalelser og Erklæringer angaaende Ddssherredbanen, om hvilken det ikke er afgjort, at der vil fremkomme Betænkning. Fremdeles vil der findes en Meddelelse for Anlægskapitalen og Driftsudgifterne ved Stagensbanen, der er et Spørgsmaal, der har Interesse for private Baneanlæg med smal Sporvidde. Endelig vil der findes Udtalelser saa vel fra Overingeniøren for de danske Statsbaneanlæg som fra den svenske Jærnbanebestyrelse om Kosta-systemet. Jeg tillader mig at henvise til disse Bilag, hvor der findes ikke saa interessante Oplysninger angaaende de omhandlede Spørgsmaal. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget og Udvælgets og Mindretallets Ændringsforslag til det.

A. Sørensen: Under Henvisning til den Forhandling, som førtes om det Ændringsforslag, der under Nr. 3 var stillet til det tidligere behandlede Lovforslag, skal jeg paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tage det Ændringsforslag tilbage, som under Nr. 4 er stillet til det foreliggende Forslag.

Formanden (Høgshøj): Ændringsforslaget under Nr. 4 til § 3 i det foreliggende Forslag er taget tilbage. Er der nogen, som optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Judenrigsministeren (Sjagerløv): De tre Spørgsmaal af principiel Betydning, som jeg frembragte under Behandlingen af det sidst foreliggende Lovforslag, komme igen her, og jeg kan ganske henholde mig til de Udtalelser, jeg da havde Lejlighed til at fremsætte. Ændringsforslaget under Nr. 1 tillader jeg at vedtage, jeg anser det for rigtig, at det er stillet. Det angaar Anlægget fra Høng til Mullerup Havn, som ikke er undersøgt, og det vil erindres, at om den øvrige Linje har jeg tidligere haft Lejlighed til at udtale, at jeg ikke har noget imod den. De øvrige Ændringsforslag ere af mindre Betydning, og jeg føler paa dette Stadium ingen Trang til at udtale mig derom.

J. Scavenius: De Herre Ord, jeg har at sige, skulle ikke blive mange. Det er i Anledning af Slutningen af Ændringsforslaget under Nr. 1, jeg vil udtale mig. Jeg stemte mod det tilsvarende Ændringsforslag paa den anden Lov, fordi det forekommer mig, at det er et underligt Forslag, som paa en vis Maade lader Udførelsen af en her af Lovgivningsmagten vedtagen Lov være afhængig af, om et eller andet Byraad eller Sogneraad tiltræder den eller ikke tiltræder den. Men jeg skal ikke nægte, at endnu mærkeligere forekommer mig Ændringsforslaget til denne Lov end til den forrige. Til den forrige Lov kunde man dog nogenlunde sige saa, at de der nævnte Amtsråd, Byraad og et enkelt Sogneraad vare de eneste, som havde Interesse af Banen, og ogsaa de eneste, som der fornuftigvis kunde være Tale om at spørge, om de ønskede Banen eller ej, og dette maa man dog lægge Mærke til, maa jo være Princippet, der ligger til Grund for disse Forslag. Man vil spørge, om de Kommuner, som have nogen Interesse af Banen, ville tiltræde den eller ikke. Men det er slet ikke Tilfældet her. Her spørger man dels, om det Amtsråd, og saa, om de Sogneraad i de Sognekommuner, gennem hvilke Banen skal anlægges, ville tiltræde eller ej. Men for det første, som jo ogsaa Ordføreren gjorde opmærksom paa, kan der godt være enkelte Sognekommuner, som absolut ikke have nogen som helst Interesse af, om den Bane bliver anlagt eller ej. Der er i alt Fald, kan man rolig sige, en Kommune — jeg tror, det er Tølløse Kommune — hvor denne nu projekterede Bane skal støde til Statsbanen; denne Kommune kan ingen Interesse have af, at denne Bane bliver anlagt. Det er derfor urimeligt at gøre hele Baneanlægget afhængigt af, om dette Sogneraad finder paa at sige ja eller nej til Banen. Men paa den anden Side ikke alene findes der sikkerlig mange andre Kommuner, der have Interesse af, om denne Bane bliver anlagt eller ikke anlagt, men dem spørger man ikke ad. Altsaa, da dette Ændringsforslag forekommer mig principstridigt, set fra Lovgivningens Standpunkt, og tillige ingenlunde spørger dem ad, som bør spørges, naar man endelig vil gaa den Vej, kan jeg vel ikke tilraade det høje Ting nu i dette Øjeblik at stemme anderledes, end det gjorde for nogle Minutter siden, men jeg haaber, at dette Spørgsmaal vil blive gjort til Genstand for Overvejelse paa et andet Sted, inden det bliver gennemført paa en Paragraf i en endelig Lov.